

Zarządzenie Nr 56/06
Burmistrza Pisza
z dnia 28 czerwca 2006 r.

**w sprawie wniesienia skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego
w Warszawie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie**

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 128) w związku z art. 173 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417, Nr 250, poz. 2118, z 2006 r. Nr 38, poz. 268) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Postanawia się wnieść skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 5 maja 2006 r., Sygn. akt SA/Ol 147/06, oddalającego skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 2 lutego 2006 r. Nr PN.00911-40/06 w przedmiocie odwołania ze stanowiska dyrektora.
2. Przyjmuje się treść skargi kasacyjnej jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

B U R M I S T R Z
Andrzej Szymborski

2006. 06. 28
M.A. K...
...owski

Pisz, dn. 28 czerwca 2006r.

**Naczelny Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 6
00-013 Warszawa**

za pośrednictwem

**Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Olsztynie
Wydział II Ogólny
ul. Emilii Plater 1
10-562 Olsztyn**

Skarżący: Burmistrz Pisz
ul. Gizewiusza 5
12-200 Pisz
reprezentowany przez:
radcę prawnego Marka A. Komorowskiego

Strona przeciwna: Wojewoda Warmińsko-Mazurski
ul. Aleja Mar. J. Piłsudskiego 7/9
10-575 Olsztyn

Sygn. akt II SA/OI 147/06

SKARGA KASACYJNA

od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 5 maja 2006r.,
doręzonego wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi skarżącego 31 maja 2006r.,
Sygn. akt SA /OI 147/06, oddalającego skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody
Warmińsko-Mazurskiego z dnia 2 lutego 2006r. Nr PN.00911-40/06 w przedmiocie odwołania ze
stanowiska dyrektora.

Działając z upoważnienia Skarżącego, którego pełnomocnictwo załączam, na podstawie art. 173
w zw. z art. 176 oraz art. 177§ 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed
sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), zaskarżam w całości wyrok
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 5 maja 2006r. w sprawie o Sygn. akt
SA /OI 147/06.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucam, na podstawie art. 174 pkt 1 powołanej ustawy
naruszenie prawa materialnego, tj.:

- 1) art. 3 § 2 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), poprzez błędną jego interpretację, polegającą na przyjęciu, iż odwołanie dyrektora szkoły jest sprawą z zakresu administracji publicznej,
- 2) art. 91 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, że brak wszczęcia postępowania nadzorczego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego nie uniemożliwił Burmistrzowi Piszypowiedzenia się w sprawie i nie miał wpływu na wydane rozstrzygnięcie nadzorcze,
- 3) art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, iż 30 dniowy termin do wydania rozstrzygnięcia nadzorczego przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego, stwierdzającego nieważność Zarządzenia Burmistrza Piszypowodzenia Dyrektora Gimnazjum Nr 1 w Piszyp, został zachowany,
- 4) art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.), poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, że przesłanki będące przyczyną odwołania Dyrektora Gimnazjum Nr 1 w Piszyp samodzielnie, jak i łącznie, nie stanowią o wystąpieniu „szczególnie uzasadnionego przypadku”, o którym mowa w tym przepisie, uzasadniającego odwołanie nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego, bez wypowiedzenia.

Mając na uwadze powyższe wnoszę o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Olsztynie do ponownego rozpoznania,
2. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych

UZASADNIENIE

Wojewoda Warmińsko-Mazurski rozstrzygnięciem nadzorczym w dniu 2 lutego 2006 r. stwierdził nieważność zarządzenia Burmistrza Piszyp z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie odwołania ze stanowiska Dyrektora Gimnazjum Nr 1 w Piszyp z powodu istotnego naruszenia prawa.

Od tego rozstrzygnięcia Burmistrz Piszyp wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie wnosząc o:

- uchylenie rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Warmińsko - Mazurskiego z dnia 2 lutego 2006r. Nr PN. 0911-40/06, stwierdzającego nieważność zarządzenia Burmistrza Pisza Nr OW.4311/2/8/2005 z dnia 28 listopada 2005r. w sprawie odwołania Pana Zenona Bednarczyka ze stanowiska Dyrektora Gimnazjum Nr 1 w Piszcu,
- zasądzenie od Wojewody Warmińsko - Mazurskiego na rzecz skarżącego kosztów postępowania.

Burmistrza Pisza rozstrzygnięciu nadzorczemu zarzucił:

- po pierwsze – iż odwołanie z funkcji dyrektora szkoły to sprawa z zakresu prawa pracy a nie administracji publicznej,
- po drugie – iż stwierdzenie nieważności odwołania Pana Zenona Bednarczyka ze stanowiska Dyrektora Gimnazjum Nr 1 w Piszcu, przez Wojewodę nastąpiło bez wszczęcia postępowania nadzorczego co z kolei uniemożliwiło dokładne wyjaśnienie kwestii odwołania i miało to istotny wpływ na wynik sprawy,
- po trzecie – iż rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Warmińsko – Mazurskiego zostało wydane po upływie 30-dniowego terminu do wydania rozstrzygnięcia nadzorczego
- po czwarte – iż odwołanie Pana Zenona Bednarczyka ze stanowiska Dyrektora Gimnazjum Nr 1 w Piszcu, wbrew temu co twierdzi Wojewoda Warmińsko – Mazurski w rozstrzygnięciu nadzorczym zostało dokonane zgodnie z prawem pod względem formalno - prawnym.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie stwierdził, że zarzuty i argumenty skargi nie podważają legalności zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Warmińsko – Mazurskiego i oddalił skargę.

Zdaniem skarżącego stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie jest błędne. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie dokonał błędnej wykładni art. 3 § 2 pkt 6 p.p.s.a., art. 91 ust. 1, 2 i 5 u. o s. g. oraz art. 38 ust. 1 pkt 2 u. o s.o..

Odnosnie zarzutu dot. art. 3 § 2 pkt 6 p.p.s.a. należy stwierdzić, iż odwołanie nauczyciela ze stanowiska dyrektora szkoły zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 2003.01.10 sygn. I PK 74/02 OSNP 2004/13/221 jest czynnością prawa pracy, zmieniającą treść stosunku pracy a nie jak przyjął w zaskarżonym wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie sprawą z zakresu administracji publicznej.

Zgodnie z tym wyrokiem Sąd Najwyższy stwierdza cyt. „...dyrektor zajmuje najwyższą pozycję w strukturze organizacyjnej szkoły, w której nie ma organu, któremu byłby podporządkowany jako pracownik pełniący funkcję kierowniczą. Dlatego przepisy ustawy o

systemie oświaty wyposażają inny organ w ściśle określone kompetencje pracodawcy względem dyrektora szkoły (powierzenie i odwołanie z tej funkcji kierowniczej) i w tych zakresach organ ten (zarząd miasta lub gminy) należy uznać za organ zarządzający szkołą w rozumieniu art. 3¹ k.p., dokonujący za pracodawcę ściśle określonych czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wobec dyrektora szkoły. W konsekwencji akty powołania, jak i odwołania nauczyciela ze stanowiska dyrektora szkoły mają naturę prawną czynności prawa pracy, gdyż w zasadniczy sposób modyfikują nauczycielski stosunek pracy przez powierzenie bądź pozbawienie nauczyciela funkcji kierowniczej (stanowiska dyrektora określonej szkoły). Nie może budzić żadnych wątpliwości, że odwołanie ze stanowiska dyrektora szkoły stanowi jednostronną zmianę warunków pracy lub płacy i to dla niego niekorzystną. Zmiana ta dotyczy treści stosunku pracy nauczyciela pełniącego funkcję dyrektora szkoły, gdyż pozbawia go funkcji i uprawnień organu zarządzającego szkołą (art. 3¹ k.p.) oraz w istotny sposób uszczupla należne mu wynagrodzenie za pracę, pozbawiając go dodatku funkcyjnego. Wprawdzie odwołanie ze stanowiska na podstawie art. 38 ustawy o systemie oświaty nie stanowi wypowiedzenia warunków pracy lub płacy, ale jednocześnie przyjmuje się, że jest to czynność prawna w wysokim stopniu zbliżona do wypowiedzenia zmieniającego. Analogia taka jest na tyle istotna, że Sąd Najwyższy dostrzegł podstawy, by sięgać do przepisów art. 45 § 2 i art. 47¹ k.p., które odnoszą się do wypowiedzenia umowy o pracę i odpowiednio także do wypowiedzenia warunków pracy lub płacy (por. wyrok z dnia 10 kwietnia 1997r., I PKN 88/97, OSNAPiUS 1998 nr 1, poz. 10). Pomiędzy odwołaniem ze stanowiska na podstawie art. 38 ustawy z 7 września 1991r. o systemie oświaty a wypowiedzeniem zmieniającym zachodzi bowiem tak istotne podobieństwo, iż w odniesieniu do roszczeń wynikających z wadliwego odwołania należy pomocniczo stosować przepisy Kodeksu pracy dotyczące rozwiązywania umów o pracę.

Powyższe oznacza, że sprawy na tle legalności aktu powołania nauczyciela na pracownicze stanowisko dyrektora szkoły kwalifikują się jako spory związane ze stosunkiem pracy w rozumieniu art. 476 § 1 pkt 1 k.p.c., co uzasadnia wyłączną kompetencję sądów pracy do rozstrzygania tego rodzaju roszczeń związanych z powołaniem i odwołaniem z funkcji dyrektora (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 października 1996r., I PRN 98/96, OSNAPiUS 1997 nr 9, poz. 150 oraz postanowienie z dnia 29 sierpnia 2001r., II RN 123/01, OSNAPiUS 2002 nr 12, poz. 282)."

Podkreślić przy tym trzeba, że ustawa o samorządzie gminnym określa prawne formy działania burmistrza. Analiza przepisów o samorządzie gminnym prowadzi do wniosków, że tylko w kilku przepisach tej ustawy ustawodawca *expressis verbis* wskazuje na formę zarządzenia jako prawną formę działania organu monokratycznego, jakim jest wójt gminy. Są to:

- 1) art. 26a ust. 1 u. o s.g., zgodnie z którym wójt w drodze zarządzenia, powołuje oraz odwołuje swojego zastępcę lub zastępców i określa ich liczbę;
- 2) art.31b ust. 1 u. o s.g., który stanowi, że wójt może zarządzić ewakuację z obszarów bezpośrednio zagrożonych, jeśli w inny sposób nie można usunąć bezpośredniego zagrożenia dla życia ludzi lub dla mienia;
- 3) art. 33 ust. 2 u. o s.g., który stanowi, iż organizację i zasady funkcjonowania urzędu gminy określa regulamin organizacyjny, nadany przez wójta w drodze zarządzenia;
- 4) art. 41 ust.2 u. o s.g., normujący wydanie przez wójta przepisów porządkowych w formie zarządzenia, w przypadkach nie cierpiących zwłoki;
- 5) art. 98 ust. 3 u. o s.g., który dotyczy złożenia skargi do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze.

Ingerencja nadzorcza wojewody może zatem dotyczyć tylko zarządzeń „w znaczeniu materialnym”, czyli wyliczonych enumeratywnie przez ustawodawcę.

Błędnie więc przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie, że w świetle ustawy o samorządzie gminnym i ustawy o systemie oświaty „powierzenie” nauczycielowi stanowiska kierowniczego następuje w formie zarządzenia co do których Wojewoda jako organ nadzoru sprawuje nadzór.

W kwestii zarzutu dot. art. 91 ust 2i 5 u. o s.g. to trudno podzielić pogląd Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w zaskarżonym wyroku, iż Burmistrz Pisz nie może obecnie skutecznie zarzucić organowi nadzoru, iż działanie jego zmierzające do wydania rozstrzygnięcia nadzorczego spowodowało pozbawienie burmistrza możliwości przedstawienia swojego stanowiska w tej sprawie skoro Wojewoda pismami z dn. 2 i 11 stycznia 2006r. wezwał Burmistrza do nadesłania akt sprawy, a Burmistrz odmówił ich przekazania.

Wykładnia tego przepisu przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie jest błędna.

Burmistrz Pisz nie odmawiał przekazania organowi nadzoru akt sprawy, które w wyniku złożenia pozwu do Sądu Pracy w Elku przez odwołanego dyrektora zostały w całości przekazane do tego sądu i nie były w dyspozycji skarżącego, dlatego też nie można z tego powodu stawiać zarzutu, tym bardziej, że Burmistrz Pisz przekazał Wojewodzie wszystkie dokumenty, które były wówczas w jego dyspozycji.

Gdyby Burmistrz Pisz wiedział, że zostało wszczęte postępowanie nadzorcze, wówczas zwróciłby się do Sądu w Elku o przesłanie żądanych dokumentów. Ponadto Wojewoda o tym fakcie został poinformowany i o ile nie informował skarżącego o prowadzonym przez siebie postępowaniu nadzorczym, mógł sam bezpośrednio zwrócić się do sądu o nadesłanie tych

dokumentów, czego nie uczynił, dlatego nie można stawiać teraz zarzutu, że Burmistrz Pisz nie przesłał żądanych dokumentów.

Ponadto wszczęcie postępowania nadzorczego umożliwiłoby Burmistrzowi wypowiedzenie się co do całości akt sprawy. Wojewoda mógłby wówczas w ramach czynności procesowych zbadać, czym kierował się Warmińsko-Mazurski Kurator Oświaty pozytywnie opiniując wniosek burmistrza o odwołanie dyrektora, czego nie uczynił.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, iż rozstrzygnięcie nadzorcze zapadło z naruszeniem przepisów prawa, ponieważ Burmistrza Pisz nie był o tym fakcie powiadomiony, a nawet można stwierdzić, że rozstrzygnięcie nadzorcze zapadło w ogóle bez przeprowadzenia postępowania nadzorczego.

Nie można uznać za wszczęcie postępowania nadzorczego pism Nr PN.0713-1/06 z dnia 2 stycznia 2006r. oraz PN.0713-16/06 z dnia 11 stycznia 2006r., ponieważ z ich treści nie wynikało, iż zostało wszczęte postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia nieważności odwołania dyrektora Gimnazjum Nr 1 w Pisz. Nie istnieje bowiem pojęcie automatycznego wszczęcia postępowania przez organ nadzoru w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały czy zarządzenia organu gminy (Zbigniew Kmiecik – Samorząd Terytorialny 1994/9/69 – Nr publikacji 7552). Wszczęcie postępowania musi zatem zostać uzewnętrznione odpowiednim aktem (czynnością) organu nadzoru.

Wojewoda nie wszczął postępowania nadzorczego, naruszył tym samym przepisy k.p.a. co w tej konkretnej sprawie miało istotny wpływ na jej wynik (uchwała 7 sędziów NSA z dn. 2002.10.21 OPS 9/02).

W kwestii naruszenia art. 91 ust. 1 u. o s.g. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie dokonał błędnej wykładni tego przepisu twierząc, że z chwilą potwierdzenia przez Burmistrza Pisz faktów wydania zarządzenia z dn. 28 listopada 2005r. o odwołaniu dyrektora możliwe było podjęcie zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Po pierwsze – Burmistrz nie naruszył przepisów odnośnie doręczania Wojewodzie uchwał rady i zarządzeń organu wykonawczego gminy;

Po drugie – jeżeli przyjąć, że Burmistrz Pisz nie doręczył Wojewodzie dokumentu odwołującego dyrektora to Wojewoda nie mógł wszczęć postępowania nadzorczego i stwierdzić nieważności odwołania dyrektora do czasu kiedy ten akt byłby przekazany przez Burmistrza Pisz Wojewodzie po uzyskaniu tego dokumentu z sądu;

Po trzecie – jeżeli Wojewoda był w posiadaniu tego dokumentu, to musiał go już posiadać przed 2 stycznia br. tj. przed wysłaniem pierwszego pisma do Burmistrza Pisz. Był więc

Wojewoda zobowiązany do wydania rozstrzygnięcia nadzorczego w terminie 30 dni od dnia posiadania tego dokumentu tj. najpóźniej do dn. 1 lutego 2006r.

Dlatego nie można przyjąć za Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Olsztynie, iż rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody zostało wydane w ustawowym terminie.

Ponadto zdaniem skarżącego Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie dokonał błędnej wykładni art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty poprzez uznanie, że nie wystąpiły uzasadnione przesłanki warunkujące odwołanie dyrektora Gimnazjum Nr 1 w Pisz. Przedstawione przesłanki warunkujące odwołanie dyrektora zdaniem skarżącego spełniają przesłanki art. 38 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy.

Po pierwsze – osiąganie niskich wyników w nauce przez uczniów Gimnazjum Nr 1 w Pisz jest faktem, z którym dyrektor szkoły nie mógł sobie poradzić, nie przejawiając przy tym inicjatywy mającej na celu poprawienie tej sytuacji. W kwestii tej Wojewoda powinien zasięgnąć opinii kuratora, czego nie uczynił;

Po drugie – zagrożenie wypłat wynagrodzenia nauczycielom i pracownikom obsługi za listopad i grudzień 2005r. jest faktem. Faktem jest również i to, że dyrektor nie informował organu prowadzącego o tym zagrożeniu, aż do października 2005r. czym postawił organ prowadzący w bardzo trudnej sytuacji, ponieważ dokonanie przesunięcia środków finansowych w ostatniej chwili jest bardzo trudne, a czasem wręcz niemożliwe;

Po trzecie – Sąd źle zinterpretował, iż Burmistrz Pisz konsekwencją negatywnej opinii Rady Pedagogicznej obciążył dyrektora. Skarżący w akcie odwołującym z funkcji dyrektora wyraźnie stwierdził, że to dyrektor nie podjął współdziałania przy realizacji inwestycji i nie obciążył go konsekwencją zajętego stanowiska przez ciało kolegialne, a tylko samego dyrektora, który mając pełne rozeznanie w kwestii planowanej inwestycji blokował ją i nie współpracował nad rozwiązaniem układu komunikacyjnego wokół szkoły (budowy zatok postojowych dla wysiadających i wsiadających uczniów) jak i zagospodarowania terenu szkolnego (budowy nowych boisk sportowych).

Przede wszystkim art. 39 ustawy o systemie oświaty co prawda wylicza obowiązki jakie ciążyą na dyrektorze szkoły, ale nie jest to katalog zamknięty jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie. Przepis ten używa sformułowania „w szczególności” co oznacza, że na dyrektorze szkoły ciążyą jeszcze inne obowiązki, a biorąc pod uwagę zapis art. 39 ust. 1 pkt 1 cyt. u. dyrektor kieruje

działalnością szkoły oraz reprezentuje ją na zewnątrz. Z przepisów tych można więc wysnuć wniosek, iż dyrektor zobowiązany był do współdziałania przy realizacji tej konkretnej inwestycji miejskiej, ponieważ zmienia ona zarówno układ komunikacyjny wokół szkoły (nowe usytuowanie przystanków dla wsiadających i wysiadających uczniów jak i nowe drogi dojazdu do szkoły) jak i zagospodarowanie terenu wokół szkoły (nowe boiska szkolne).

Trudno więc sobie wyobrazić, iż inwestycja miejska obejmująca swoim zakresem teren szkolny jest obojętna dyrektorowi i wcale go ma nie interesować.

Skarżący wcale nie wysuwał zarzutu wobec odwołanego dyrektora, że ma on obowiązek przy inwestycjach miejskich jak przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie cyt. "W warunkach niniejszej sprawy należy podzielić stanowisko wyrażone w rozstrzygnięciu nadzorczym, iż katalog obowiązków i jednocześnie uprawnień dyrektora szkoły został enumeratywnie określony w art. 39 ustawy o systemie oświaty. Z żadnego z tak ukształtowanych uprawnień i obowiązków nie wynika włączanie się do współdziałania przy realizacji inwestycji miejskich."

Stanowisko to jest błędne o czym mowa jest wyżej.

Skarżący zarzucił natomiast odwołanemu dyrektorowi brak współpracy przy realizacji jednej konkretnej i to inwestycji istotnej dla funkcjonowania szkoły.

W tym stanie rzeczy wniesienie skargi kasacyjnej jest konieczne, a jej żądanie w pełni uzasadnione.

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo
2. Odpis skargi kasacyjnej
3. Dowód uiszczenia wpisu od skargi kasacyjnej